doktrinon, la instruon Z, la veron Z; la forigo de la akuzativo prezentus ~igon de la interna valoro de la lingvo Z. ~1g1. lgi ~a: 1 Li estis daúrigonta, sed lia lango ~igis, kiam li vidis nin. 2 Kun la lempo la lingvoj ~igas Z.

Kripto. Subtera ĉambro de preĝejo, kie oni iam enterigis mortintojn.

kriptogamoj . Branĉo de plantoj, kies sporoj estas kaŝitaj : fungoj, likenoj, muskoj.

krisolo 🛣 🌣. Vazo el fajrorezista tero, en kiu oni fandas mineralojn (= fandvazo).

*Krispo. 1 Refaldo de peritoneo, kiu fiksas la diversajn partojn de intestoj. 2 Duobla kolumo, kun ameligitaj tubformaj faldoj, surmetita de viroj k virinoj dum 16-a jarcento : kol~o Z (Kp Jaboto, FALBALO). ~a. Prezentanta supraĵon similan al tiu de ~o aŭ de krepo, kun multaj neregulaj bukletoj aŭ ondetoj : ~aj kapeloj de infanoj B; anstalaŭ ~aj haroj estos kalvo Z (Kp frizita); ~a plumaro Z; ~aj folioj; timante ĉifi siajn ~ajn k malsimplain vestoin B; ~a ŝtofo (krepo); la ~a mento Z. ~igi. Fari ion ~a: ~igi harojn, falbalon; ŝi komencis enuigan ~igon de la ekstremoj de larĝa silka skarpo B (sulketigi) ; varma vento ~igis la ukwon B (Kp faldi); ~igi artefaritajn rozpelalojn (Kp frizi); la ondoj ~iĝis k šaŭmis Z : la oraj grenkampoj ond~iĝas.

*Kristo. Nomo donita de la Katolikoj h Protestantoj al Jesuo, konsiderata kiel filo de Dio. ~ano. Kredanto je la doktrino de ~o. ~anismo. Doktrinaro de ~o. ~nasko. Memoriga festo de la naskigo de Jesuo (25 Decembro).

*Kristalo. 1 Ero de korpo, kiu prenas, ĉe solida stato, la formon de regula aŭ cunetria poliedro: kuba, prisma ~o; ~aj de marsalo, bismulo, glicerino; lav~o (potasa karbonato). 2 Tre pura senkolora vitro: kaliko el facelita ~o; spegulo el Venecia ~o; vazoj el Bohema ~o; la vero estas multfacela ~o. 3 (f) Klaraĵo, dafanaĵo: la ~o de fontano, lago; ~a (tute sincera) animo. ~igl. 1 Doni la ~an formon. 2 (f) Realigi laŭ difinita formo: tiu amaskunveno aleste ~igis la detriora de la popolo. ~iĝl. 1 Preni la ~an formon: la sulfuro povas ~iĝi; la prujno

~iĝis sur la arboj. 2 (f) Koncentriĝi en pli konkretan k fiksan formon; realiĝi laŭ difinita formo: lia tuta malamo ~iĝis en tiun projekton; la opinioj ŝajnas ~iĝi al unueca solvo de la problemo; liu lendenco ~iĝis en la programon de la societo; la lingvo ne devas ~iĝi (rigidiĝi); ~iĝinta (ne plu progresanta) civilizo.

kristalografio (Sc). Scienco, pritraktanta la kristalojn k la leĝojn pri ilia formado. ~a. Rilatanta al ~o.

Kriterio. Distingilo pri vero k malvero. *Kritiki (tr). 1 Ekzameni la kvalitojn'k mankojn de scienca, literatura aŭ belarta verko : ∼i estas facile, fari malfacile Z; kompetenta, severa, justa ~isto. 2 Montri la mankojn de persono aŭ afero : tiu grumblemulo ĉiam k ĉion ~as; kiu ~as kuraĝe, mem agas malsaĝe Z (Kp MAL-LAŬDI, VIPI. Vd TRABO, ĜIBO, NAĜO, MAKULO, LIGNERO). ~0. 1 Ekzameno pri la bonaĵoj k malbonaĵoj de verko : historia, filologia ~o; senpartia trafa ~o. 2 Malaprobo pri la malbonaĵoj de persono aŭ afero : fari ~ojn kontraŭ io Z; eĉ kontraŭ pastra prediko troviĝas ~o Z; ju laboro pli publika, des pli granda la ~o Z. ~a. 1 Ekzamena : ~a esploro; traduko, eldono kun ~aj notoj; sen~ema entuziasmo; homo prudenta rilatos al tiuj asertoj tre ~e Z. 2 Mallaŭda : ~a intenco ; li rigardis ŝin malame k ~e.

*Krizo. 1 Grava fazo de malsano, kiu estas decidiga por ŝanĝiĝo en bonon aŭ malbonon. 2 Grava danĝera fazo, decidiga momento en iu afero: politika, financa, komerca ~0; la homaro sperlas nun gravan moralan ~on; ~a epoko. ~1 (ntr). Esti en ~2 situacio: la afero pli k pli ~iĝas.

krizalido Z . La dua stato de la raŭpo de lepidopteroj, antaŭ ol fariĝi papilio. Vd коколо, Larvo, Raŭpo.

Krizantemo. Veg. el fam. kompozitoj, kies kulturitaj specoj havas grandajn belajn diversformajn k diverskolorajn florojn (chrysanthemum).

krizokalo 😭 🌣. Alojo el kupro, zinko, stano k plombo, kiu imitas oron.

krizolito Z . Multekosta ŝtono, plej perfekta kristalo de peridoto, bele verdeta, travidebla. Кр рекирото.

*Kroĉi (tr). 1 Pendigi per hoko: ~i pentraĵon ĉe la muro; ~i sian ĉapelon,